

ВІДМЕЖУВАННЯ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ, НОРМ І СТАНДАРТІВ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ УБЕЗПЕЧЕННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ВІД АНАЛОГІЧНОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО ДЕЛІКТУ

О.О. Звоненко

*здобувач кафедри кримінального права та процесу
ВНЗ «Національна академія управління»*

Постановка проблеми. Кримінальне право України, як наука, вдосконалюється і постійно вирішує все складніші питання у процесі свого розвитку та розвитку незалежної держави. Найактуальнішими є на сьогодні питання практики і теорії підвищення ефективності боротьби зі злочинами на дорогах.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Увага в юридичній літературі відмежування таких діянь як порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху від аналогічного адміністративного делікту не приділялася взагалі. розглядалося тільки питання відмежування даного злочину від суміжних складів злочинів такими вченими як: С.В. Гизимчук, В.І. Борисов, С.Б. Гавриш та ін. Отже, дана проблема є актуальною і сьогодні.

Мета. На підставі аналізу даного виду злочину за ознаками об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єкта, суб'єктивної сторони провести відмежування такого діяння як порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху від аналогічного адміністративного делікту.

Основні результати дослідження. Як відомо, кожний злочин має низку загальних ознак з іншими злочинами. для того, щоб правильно встановити той чи інший злочин, необхідно чітко відмежовувати його від суміжних складів злочинів. Встановлюючи властиві порушенню дорожнього руху (правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху) ознаки, слід вилучити ті з них, які йому непритаманні, постійно поглиблюючи аналіз такої правової норми на підставі дослідження фактичних обставин вчиненого, лише тоді ми зможемо прийти до такої сукупності ознак, що дадуть змогу відмежувати злочин, передбачений ст.288 КК України, від суміжних. Про це влучно зазначив В.М. Кудрявцев: «По суті справи, весь процес кваліфікації обставин полягає в послідовному відмежуванні кожної ознаки вчиненого діяння від ознак інших, суміжних злочинів. Можна сказати, що розмежування злочинів є зворотним боком кваліфікації» [1, с.146].

Відповідь на питання, за якими саме ознаками слід відрізнити порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху від суміжних складів злочинів, на нашу думку, має не лише теоретичне, а й важливе практичне значення. Виходячи з аналізу ознак складів злочинів, необхідно виокремити чотири основні групи: 1) склади, що не мають між собою жодних загальних ознак (крім віку суб'єкту та осудності); розмежування цих складів

злочинів не становить труднощів; 2) склади, що мають три загальні ознаки (розмежування цих складів також не викликає труднощів); 3) склади, що мають дві загальні ознаки і відрізняються за конструкцією (у цих складах, наприклад, частково збігаються форма вини, спосіб дій, але є різниця за метою, за предметом посягання); 4) склади, що мають одну відмінну ознаку й однакові конструкції (саме такі випадки і викликають при відмежуванні найбільші труднощі). На нашу думку, більш прийнятним є послідовне їхнє розмежування за окремими елементами об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єкта, суб'єктивної сторони і за ознаками кожного з цих елементів.

Виходячи з вищевикладених вимог, проведемо відмежування порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху від аналогічного адміністративного делікту. У судово-слідчій практиці при застосуванні кримінального законодавства, що передбачає відповідальність за порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху виникає немало труднощів, зокрема, при відмежуванні цього злочину від аналогічного делікту.

Шкода суспільним відносинам, що забезпечують дорожній рух, заподіюється не тільки злочинними посяганнями, а й іншими правопорушеннями, проступками, що тягнуть за собою адміністративну відповідальність. Це питання досить актуальне, про що свідчать адміністративні правопорушення, передбачені статтями 128-1 і 140 КУпАП. Наприклад, у 2013 р. було відкрито 4 провадження за ст.140, а у 2014 р. – 7. На нашу думку, відмежування цих адміністративно-правових деліктів від складу злочину, передбаченого ст.288 КК України є досить актуальним.

Як зазначалось, об'єктами злочинів є суспільні відносини. При цьому кожний об'єкт злочинного посягання має свою складну внутрішню структуру, в якій можна виділити різні складові: 1) фактичні суспільні відносини між людьми; 2) правову форму або «оболонку» цих відносин; 3) матеріальні форми, умови й передумови існування суспільних відносин [2, с.137]. Потрібно враховувати, що однакова «оболонка» може охоплювати різні суспільні відносини. Через неповне уявлення про об'єкт злочину часто виникають помилки при кваліфікації злочину.

Різницю у злочинах слід проводити насамперед за основним об'єктом посягання, тому родовим об'єктом злочину, передбаченого ст. 288 КК України, слід визнати суспільні відносини, що забезпечують умови з підтримання безпеки руху та експлуатації транспорту, дотримання правил, норм і стандартів дорожнього руху. Основним безпосереднім об'єктом злочину, передбаченого ст.288 КК України, є суспільні відносини, що забезпечують дотримання правил, норм і стандартів дорожнього руху [3, с.77].

Об'єктом адміністративного проступку ст.128-1 КУпАП («Порушення або невиконання правил, норм та стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху») і ст.140 («Порушення правил, норм і стандартів при утриманні автомобільних доріг і вулиць, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху чи позначення на автомобільних дорогах і вулицях

місць провадження робіт») цього ж Кодексу [4, с.88-89] називають суспільні відносини у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху [4, с.79].

Також істотна відмінність проводиться за предметом досліджуваного складу злочину, оскільки предметом злочину, передбаченого ст.288 КК України, закон називає шляхи, вулиці, залізничні переїзди, інші шляхові споруди [5, с.120], а предметом порушення або невиконання правил, норм та стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху (ст.128-1 КУпАП) є автомобільні дороги, вулиці залізничні переїзди і дорожні споруди; ч.4 ст.140 КУпАП називає предметом автомобільні дороги, вулиці залізничні переїзди, дорожні споруди чи інше майно [4, с.88-89].

Об'єктивна сторона злочину – це елемент, який найбільш повно відображений у диспозиціях розглянутих статей КК України та КУпАП, і тому на перший погляд розмежування даних злочинів може видатись не дуже складним. Насправді, помилок при застосуванні закону на практиці найбільше. Все це можна пояснити тим, що при розмежуванні злочинів ознаки, що характеризують об'єктивну сторону зустрічаються частіше, ніж інші.

Правильне встановлення ознак об'єктивної сторони важливе з багатьох причин: воно часто дає можливість встановити ознаки об'єкта і суб'єкта злочинного посягання. Зазвичай, «порушення законом об'єкта, що охороняється, може бути вчинене не будь-якими, а тільки певними діями, характер яких визначається у першу чергу властивостями самого об'єкта» [6, с.137]. Розмежовувати суміжні злочини за об'єктивною стороною найчастіше доводиться, коли встановлено, що обидві дії посягають на один і той самий родовий об'єкт і належать до однієї групи злочинів.

Для визначення ознак об'єктивної сторони порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху, які відмежовують їх від суміжних складів злочинів, необхідно визначити зміст об'єктивної сторони аналогічного адміністративного делікту. Для цього необхідно системно згрупувати і порівняти ознаки об'єктивної сторони, що зазначені в диспозиції ст.288 КК України. Для ст.288 КК України характерні такі обов'язкові ознаки об'єктивної сторони складу злочину: 1) суспільно небезпечне діяння, що є порушенням особою, відповідальною за будівництво, реконструкцію, ремонт чи утримання доріг, вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд шляхом дії або бездіяльності правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху; 2) суспільно небезпечні наслідки у вигляді заподіяння потерпілому легких, середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень або смерті; 3) причинний зв'язок між діянням і зазначеними в законі наслідками [5, с.120]. При цьому слід зазначити, що склад злочину, передбачений цією статтею КК, відноситься до матеріальних і встановлення всіх трьох ознак об'єктивної сторони є обов'язковим для кваліфікації закінченого злочину. Відсутність хоча б одного з них свідчить про відсутність складу цього злочину, як підстави кримінальної відповідальності.

При бездіяльності суб'єкт ніякими зовні вираженими діями не впливає на підготовку, процес або результат діяльності по забезпеченню безпечних дорожніх умов руху транспортних засобів, а так само не підтримує створених

умов в необхідному стані (відсутні необхідні жести, слова, команди, письмові або усні накази, розпорядження, вказівки).

Обстановка ж, що склалася у сфері дорожнього руху, вимагає та допускає певного втручання, вчинення дій, які необхідні і пропонуються вимогами безпеки. На відміну від дії при бездіяльності суб'єкт не виконує покладені на нього обов'язки щодо запобігання або усунення небезпеки діяльності з використання транспортних засобів і, тим самим, створює сприятливі можливості для вражаючої дії небезпечних і шкідливих факторів дорожнього руху.

У сфері руху засобів дорожнього транспорту і пішоходів така бездіяльність стає суспільно небезпечною. Вчинення злочину, передбаченого ст. 288 КК, можливо як шляхом одноразового акту дії або бездіяльності, так і шляхом множинності таких актів. При множинності актів порушення представляє собою систему, де порушується не одне, а різні вимоги безпеки, а в поведінці винного можуть поєднуватися і злочинна дія (її) і злочинна бездіяльність. Однією з особливостей аналізованого злочину є те, що система порушень правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожніх умов руху транспортних засобів, характеризується не лише наявністю в діянні однієї особи, а поєднанням дії або бездіяльності. Вона може являти собою суспільно небезпечні і протиправні діяння декількох осіб.

Щодо адміністративного делікту (ст.128-1 КУпАП), об'єктивна сторона правопорушення виражається у таких формах: 1) порушення або невиконання правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, на підприємствах, в установах та організаціях усіх форм власності під час встановлення та ремонту транспортних засобів і деталей до них або встановлення на них інших предметів додаткового обладнання, не передбаченого конструкцією транспортного засобу, а також під час будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів і дорожніх споруд (формальний склад); 2) порушення або невиконання правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, на підприємствах, в установах та організаціях усіх форм власності під час встановлення та ремонту транспортних засобів і деталей до них або встановлення на них інших предметів додаткового обладнання, не передбаченого конструкцією транспортного засобу, а також під час будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів і дорожніх споруд, що спричинили пошкодження транспортних засобів, вантажів, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна (матеріальний склад) [7].

Об'єктивна сторона правопорушення ст.140 КУпАП виражається у таких формах: 1) порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху при утриманні автомобільних доріг і вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху при виникненні умов, які загрожують безпеці руху, або неприйняття своєчасних заходів до відновлення безпечних умов для руху; 2) порушення визначеного законодавством порядку погодження з Державною автомобільною інспекцією: встановлення рекламоносіїв,

технічних засобів організації дорожнього руху, проведення будь-яких робіт на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах; розроблення проектної документації на будівництво, реконструкцію і ремонт автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів та об'єктів дорожнього сервісу; здійснення пасажирських перевезень за встановленими маршрутами руху транспортних засобів загального користування; 3) порушення нормативів щодо обладнання на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах: провадження робіт, залишення дорожніх машин, будівельних матеріалів, конструкцій тощо, а так само не усунення після закінчення робіт перешкод і не приведення автомобільної дороги, вулиці, залізничного переїзду в стан, що гарантує безперешкодний і безпечний рух транспортних засобів та пішоходів [8].

Суб'єктами суспільних відносин у сфері безпеки руху та експлуатації транспортного засобу, охорони умов з дотримання правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху в юридичній літературі відсутні дослідження відносно того, хто може бути суб'єктом відносин з кримінальної відповідальності за порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху.

На нашу думку, суб'єктами відносин, передбачених ст.288 КК України, можуть бути представники Державної служби автомобільних робіт, представники Державної акціонерної компанії «Автомобільні дороги України», представники ДАІ, а також це: керівники дорожньо-експлуатаційних підприємств, їхні підлеглі, яким делеговано відповідні повноваження щодо дотримання правил, норм та стандартів, інспектори безпеки руху, виконроби, майстри та інші особи, що керують проведенням дорожніх робіт або робіт в межах проїзної частини, рядові робітники дорожньо-експлуатаційних підприємств тощо, тобто, суб'єктами або учасниками суспільних відносин щодо відповідальності за порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху [9]. Отже, як ми бачимо з вищевикладеного, суб'єкт злочину спеціальний.

Суб'єкт адміністративного проступку ст.128-1 КУпАП також спеціальний. Закон зазначає, що це посадові особи підприємств, установ, організацій, відповідальні за додержання правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху [4, с.79].

Суб'єктами адміністративного проступку за ст.140 КУпАП є лише посадові особи, якщо це ч.1 цієї статті та громадяни, посадові особи і громадяни – суб'єкти господарської діяльності (частини 2-4 цієї статті) [4, с.88-89].

Для повного відмежування даних злочинів необхідно порівняти ще й суб'єктивну сторону. Суб'єктивна сторона злочину є відображенням у свідомості суб'єкта об'єктивних ознак вчиненого і характеризує ставлення до них суб'єкта [10, с.131].

Суб'єктивна сторона злочину - це внутрішній психічний процес мислення, свідомості і волі людини, в якому відбивається його об'єктивне поведіння, пов'язане із вчиненням злочину. «Саме суб'єктивні особливості діяння надають протиправної поведінки, спрямованої на вчинення шкоди суспільним відносинам, характер злочину» [11, с.219]. Зазначений вище психічний процес

може бути охарактеризований за допомогою певних ознак суб'єктивної сторони складу злочину: провини, мотиву та мети.

Ізольований розгляд порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожніх умов руху транспортних засобів, як діяння, що тягне необережну шкоду, передбачає аналіз відбиття у свідомості особи об'єктивних ознак злочину, спрямованості її волі з подальшим зіставленням результатів такого аналізу із законодавчими конструкціями форм провини.

Розгляд порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожніх умов руху транспортних засобів, у порядку, запропонованому М.С. Грінбергом, позбавляє всяких сумнівів про можливість іншої, крім необережної форми вини цього порушення. Дійсно, діючи (не діючи) необережно суб'єкт порушення не може моделювати суспільно небезпечну ситуацію, визначати зміст і послідовність дій, необхідних для її здійснення, оскільки дія (або бездіяльність) існує у межах позитивно функціонуючої виробничої системи. Більш вірною буде оцінка його поведінки, яка містить прорахунки та упущення. Але існує інше тлумачення умисної вини, згідно з яким для визначення цієї форми достатньо, щоб винна особа усвідомлювала лише фактичні (предметні) ознаки своїх дій [12, с.59-63]. «Якщо слідувати принципу суб'єктивного зобов'язання, а не просто декларувати його, то не можна ігнорувати емоційний стан суб'єкта, що впливає на усвідомлення ним своїх дій і передбачення можливих наслідків», – стверджує В.В. Лунєєв [13, с.57-61]. Видається, що при такому розумінні умислу порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожніх умов руху транспортних засобів, може бути вчинено і навмисне.

Так, особа, відповідальна за ремонт дорожніх умов руху транспортних засобів, може усвідомлювати невиконання, наприклад, вимоги правил про тимчасове припинення дорожнього руху на небезпечній ділянці дороги і не робити реальних заходів по запобіганню можливості настання шкоди. В такому разі поведінку особи, на думку вищезгаданих вчених має бути охарактеризований як умисне порушення правил безпеки. Погоджуючись з можливістю імпульсивного вчинення умисного діяння, зобов'язані, тим не менш визнати, що такі випадки хоч і можливі для злочинів, передбачених ст. 288 КК, однак типовим для них є «розважливе» ставлення до порушення вимог безпеки (звичайно, у випадках, коли мова йде про навмисні порушення). Суб'єктивна сторона злочину визначається ставленням винного до наслідків і характеризується необережною виною [8].

Щодо адміністративного делікту, то ст.128-1 суб'єктивну сторону правопорушення визначає як ставлення суб'єкта до наслідків і характеризується наявністю вини у формі умислу або необережності.

Як слушно зазначає Матвійчук В.К., якщо говорити про характер суспільної небезпечності, то це якісна визначеність, відмінна властивість конкретного виду правопорушення. На його думку, саме ним один вид правопорушення відрізняється від іншого, але злочинні прояви кожного з таких видів можуть бути найрізноманітнішими [14, с.310].

Відомо, що умисна форма вини передбачає свідомість винною особою як фактичних ознак вчиненого діяння, так і його суспільної небезпеки. Відповідно, при порушенні вимог безпеки дорожнього руху особа, крім свідомості факту порушення, не може не усвідомлювати його суспільну небезпеку. В іншому випадку особа не може усвідомлювати саме порушення. Наявність спеціальних знань, попередній досвід виконання дорожніх робіт, спілкування з фахівцями, з членами трудового колективу тощо, формують загальне уявлення про цілі і завдання діяльності в сфері дорожнього руху – забезпечення безпеки з метою запобігання можливості заподіяння шкоди життю та здоров'ю людини, пошкодження майна.

Умисне вчинення не кримінально-правового правопорушення, передбачення можливості заподіяння шкоди життю та здоров'ю людини, власності та легковажний розрахунок на їх запобігання (не бажання настання) свідчить про поєднання прямого умислу і злочинної самовпевненості, тобто про наявність змішаної форми вини порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожніх умов руху транспортних засобів. На нашу думку, характеристика злочину за допомогою змішаної форми вини дозволяє більш точно відобразити ті внутрішні психічні процеси, які відбуваються у свідомості винної особи при вчиненні розглянутого нами злочину, визначити ступінь тяжкості вчиненого діяння і завдання шкоди.

На практиці існують досить суттєві труднощі щодо відмежування складу злочину ст.288 КК України та аналогічного адміністративного делікту. Так, опитування суддів, слідчих, робітників ДАІ, які стикалися зі злочинами даної статті, показало, що 70% не уявляють різниці між кримінально-протиправним порушенням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху, передбаченого ст.288 КК України, та діяннями, описаними в статтях 128-1, 140 КУпАП. Деяку різницю в цих відмежуваннях бачать 20% і лише 10% респондентів цю різницю розуміють.

Висновок. Ступінь суспільної небезпечності діяння істотно змінюється залежно від зміни характеристики виду забороненої поведінки. Закон встановив за дані дії не тільки відповідальність кримінальну, а й адміністративну, включивши при цьому сформульовані ознаки до диспозиції кримінально-правової норми (ст.288 КК України). Особливості кримінально-правової боротьби із порушенням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху, що на практиці, як правило, існує багато труднощів при встановленні кримінальної протиправності діянь, передбачених ст.288 КК України. Це становище свідчить про доцільність більш чіткого роз'яснення даних складів злочинів у відповідності із законом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Кудрявцев В.Н.* Общая теория квалификации преступлений. – М. : Юрид. лит., 1972. – 352с.
2. *Никифоров Б.С.* Объект преступления по советскому уголовному праву. – М. : Госюриздат, 1960. – 229с.

3. *Звоненко О.О.* Нові підходи щодо розуміння об'єкту складу злочину, передбаченого ст. 288 КК України. // Юридична наука, №8. – 2014. – С. 70-79.

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 1 травня 2015 року. – К. : ПАЛИВОДА А.В., 2015. – 283с.

5. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 20 вересня 2010 року. – К. : ПАЛИВОДА А.В., 2010. – 185с.

6. *Орымбаев Р.* Специальный субъект преступления. – Алма-Ата : Наука, 1977. – 53с.

7. *Петков С.В.* Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення, 2012. – [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://yport.inf.ua/stattya-128-porushennya-abo-nevikonannya-52144.html>

8. *Петков С.В.* Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення, 2012. – [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://yport.inf.ua/stattya-140-porushennya-abo-nevikonannya-52144.html>

9. *Звоненко О.О.* Суб'єкти або учасники суспільних відносин та соціальний взаємозв'язок у цих відносинах щодо порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху.// Юридична наука, №9. – 2014. – С. 48-52.

10. *Рарог А.И.* Субъективная сторона и квалификация преступлений / А.И. Рарог. – М. : Профобразование, 2001. – 135с.

11. Кримінальне право України. Особлива частина: [підручник]. / За ред. проф. М.І. Мельника, доц. В.А. Клименка. – К. : Атіка, 2008. - 465 с.

12. *Гринберг М.С.* Технические преступления. – Новосибирск : Изд-во Новосиб. ун-та, 1992. – 141 с.

13. *Лунеев В.В.* Предпосылки объективного вменения и принцип виновной ответственности // Журнал «Государство и право», 1992. – № 2. – С. 57-61.

14. *Матвійчук В.К.* Кримінально-правова охорона навколишнього природного середовища: [монографія]. – К. : Азимут-Україна, 2005. – 463с.

15. *Мельник М.І., Хавронюк М.І.* Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України, 2010 – [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://yport.inf.ua/stattya-288-porushennya-pravil-norm-standartiv.html>

Звоненко О.О. Відмежування складу злочину порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху від аналогічного адміністративного делікту

У статті проведено відмежування такого діяння, як порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху від суміжного адміністративного делікту. Відмежування даного виду злочину зроблено за ознаками об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єкта, суб'єктивної сторони. Зроблено висновок про те, що ступінь суспільної небезпечності вказаних діянь істотно змінюється від зміни характеристики виду забороненої поведінки.

Ключові слова: об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт, суб'єктивна сторона, правила, норми, стандарти, забезпечення дорожнього руху.

Звоненко Е.А. Отграничения состава преступления нарушение правил, норм и стандартов, касающихся обеспечения дорожного движения от аналогичного административного деликта

В статье приведены признаки отграничения такого деяния, как нарушение правил, норм и стандартов, касающихся обеспечения движения от смежного админи-

стративного деликта. Отграничения данного вида преступления сделано по признакам объекта, объективной стороны, субъекта, субъективной стороны. Сделан вывод о том, что степень общественной опасности указанных деяний существенно меняется от изменения характеристики вида запрещенного поведения.

Ключевые слова: объект, объективная сторона, субъект, субъективная сторона, правила, нормы, стандарты, безопасность дорожного движения.

Zvonenko O.O. Separation of the offense breaking the rules, regulations and standards related to traffic safety on similar administrative offense

The article delimitation of the offense as a violation of rules, regulations and standards related to traffic safety on adjacent administrative offense. Separation of this type of crime is done on the basis of the object, the objective side, subject, subjective side. It is concluded that the degree of public danger of these acts varies significantly change the characteristics of the type of prohibited conduct.

Keywords: object, objective side, subject, subjective side, rules, regulations, standards, traffic safety.

Стаття надійшла до редакції 15.05.2015.